

Діло

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. поя.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічне 15-00 „
Піврічне 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і допр.
Франції, Токіо, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-00 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бе-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Збіра адреса і зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

„Великі зміни“ у Сх. Галичині.

Наконечников-Клюковський віцепремером. — Скасування 2-ох воєвідств. —
„Приготування до Женеви“.

Львів, 8. липня 1931.

В понеділок пополудні надійшла до Львова звістка про номінацію львівського воєводи Наконечникова віцепремером. Сам цей факт нікого особливо не здивував, ані теж не викликав ніякої сенсації, бо надто часто міняються у Польщі особи на високих державних становищах у всіх можливих персональних комбінаціях. Ніхто теж, очевидно, до всіх тих змін не прив'язує ніякого політичного значення, бо всі вони прецінь точно дотримуються до пануючого курсу правління, — так чейже отверто і зі спеціальним притиском зазначає при кожній новій персональній зміні сама урядова преса. І тому теж польська опозиція — соціалістична й ендецька — преса майже новісім мовчки пройшла біля номінації полк. Костка-Бернацького новгородським воєводою, не прив'язуючи до неї ніякої спеціальної ваги.

Не забирали б ми голосу щодо нової номінації б. львівського воєводи, вдоволяючися інформаційною заміткою, поміщеною в газетного обов'язку. Але ось читаємо в ендецькій варшавській і львівській пресі несорочені речі про політичні причини тої номінації й її далішні наслідки. Наводимо один цитат телефонату „Кур'єра Львівського“ з Варшави (з 8-го ц. м.): „У політичних колах висловлюють пересвідчення, що останні персональні зміни на вищих становищах в державній адміністрації стоять у зв'язку з приготуваннями уряду до вересневих нарад Ліги Націй себто до українських скарг у справі т. зв. „адаптації“ Галичини. З цією справою зв'язують однакову димісію ген. Складковського зі становища міністра внутрішніх справ, як теж димісію пана Наконечникова-Клюковського зі становища львівського воєводи. У зв'язку з цим називають м. і. як наслідника пана Наконечникова останнього волинського воєводу, пана Юзефського, б. члена українського уряду, відомого зі своїх українських симпатій; одночасно, як зачувати, ведуться далішні розмови поміж санацією та українцями, які мають на меті заключити якусь вступну угоду ще перед вереснем“.

Завва на іншому місці тої самої газети вказує ті персональні зміни з пляном полудити три східно-галицькі воєвідства в одно, якого воєводою має стати „якийсь достойник з ББ“.

Не знаємо, які „політичні кола“ має на увазі кореспондент ендецької газети, зате знаємо, що польські (і варшавські і львівські) ендеки — дурпереч своєму зарозумілому переконанню — в українських справах страшенно погано орієнтовані, і знаємо теж, що до їх спеціальної тактики належить страшити польську публіку маре-мем санаційно-українських „уголовних переговорів“ та за одним махом сіяти ними баламутство в серед публіки української: бо в одному ендецькому правильно орієнтується, а саме — що українці громадяни більше вірять — на отид і со-

ром — польській ендецькій општені, ніж найбільш авторитетному українському заперенню! Однак вище наведені „інформації“ ендецької газети облетіли — в різних модифікаціях — цілу польську пресу різних напрямків! Це свідчить або про оручність ендецької інспірації, або про ціну низку справжніх фатальних непорозумінь у варшавському політичному світі.

Які „приготування“ робить польський уряд з уваги на вересневу сесію Ліги Націй, це його справа. Не розуміємо лише, як можна тут освітлювати димісію львівського воєводи, як ніби якусь „уступку для Женеви“, колиж прецінь це ніяка димісія а високий аванс. І при чім тут „відоме українське фільство“ п. Юзефського?!

Те саме торкається скасування двох східно-галицьких воєвідств. Ми вже згадували, що плян тієї комасації 3-ох воєвідств є раціональний, але користі з нього матимуть українські мешканці Сх. Галичини такі самісінькі, як і польські: будуть мати до діла з одною владою, а не трьома та одною політикою, а не трьома. Ані з автономіза-

Ваканції можуть Вас дуже дорого коштувати, якщо не забезпечите свого мешкання від КРАДЕЖІ із ВЛОМОМ у Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20.

цією краю, ані з децентралізацією державно-адміністраційної системи, ані зі зміною курсу національної політики така реформа адміністраційного поділу не має чейже нічого спільного.

Очевидно, що так само високимися з пальми в повторювання до задули якихось, десь від когось зачитаних поголосок про „далішні розмови між санацією і українцями“ для цілей „вступної угоди ще перед вереснем“. Нема у цьому одного слова правди і — справді — вирінає питання, яка з цього користь навіть самій ендецькій контрорувати в колісці одну й ту саму видумку: бож навіть ендецького читача не можна вічно дурманити одною брехнею!

Таким робом „великі зміни“ у Східній Галичині, це плід ендецької уяви, якія треба вбачити хіба тільки з уваги на страшенну спеку, яка не добре впливає на мізкові функції.

По Загальних Зборах Р. С. У. К.

В якій атмосфері відбуваються Загальні Збори Р. С. У. К. — Цьогорічні Збори. — За відібрання Зборам Р. С. У. К. можливості вічунання.

Цьогорічні Загальні Збори РСУК, про які подано у нас звіт, кинули жмут світла й тіней і на саму справу нашої кооперації і на саму свою працездатність та доцільність. Тому не завадить про це подати декілька заваг.

Загальні Збори РСУК складаються з представників усіх кооператив, які належать до РСУК. Тепер має РСУК понад 3.000 кооператив, отже колиб була добра воля і зацікавлення справою своєї верховної установи, а до цього додалися фонди, то збори моглиб мати 3.000 учасників. Збори не виказували досі ніколи такої максимальної кількості учасників. Попередні, найчисленніші Збори мали около 700 учасників з около 1.200 голосами, а цьогорічні Збори мали понад 350 учасників з понад 700 голосами. До того є ще постанова, що кожний член кожної з трьох тисяч союзнних кооператив має право вступу на Збори з правом дорадчого голосу. Може отже забирати голос у всіх зборах, тільки не голосує.

При таких постановах статуту Збори РСУК відбуваються один день. Поза традиційною комісією-маткою, яка визначає кандидатів для допущення Ради і Контрольної Комісії та комісії для перевірки важливості голосів (що в дійсності виконують урядовці РСУК), Збори радять про всі справи відразу на пленумі. Що такий спосіб нарад є просто мукою для президії, яка мусить вичерпати порядок Зборів, і що такий спосіб ведення Зборів дає можливість злого-

закочування їх правильного ходу є аж надто ясним. І тому Збори РСУК є не діловими, кооперативними нарадами, а борканням між більшістю аристократичних і ділових до Зборів настроєних кооператорів та між меншістю, аломоною з якої малої групи т. зв. „опозиції“, яка просто водить усіх за ніс. Вона запінує всіх своїх опонентів до голосу по а-разів, вони говорять про всевітню революцію, про буржуазію, притякують усіх і вся, видають підірвані заклади не тільки на честь, але й на приватні відносини провідників (платні, позакооперативна політична діяльність), говорять про те, що кооп. преса друкує „стрілецькі пісеньки й інші дурниці“, а чотири сотні людей мусять чекати з діловими справами на те, що може пошастить у діловий спосіб обговорити певні справи. Через таке вічунання нема можливості перевести через отсеф наш кооперативний конгресс нічної справи правильно. Навіщо: навіть більшість починає з ко-нечности реагувати на провокаційні виступи пригатованої меншости, а ефект є той, що на-важливі справи „переголосовуються“ ради скоршого покінчення нарад.

Яскравим прикладом на це є внесок на недавніх Зборах, щодо бюджету ухвалити без дискусії. Правда, це можна звати за вислів довіри для тих, що бюджет укладали, але — на жаль — було це роблене на те, щоб скоро цю справу „відголосувати“, не звачаючи на те, що підготовка бюджету вимагала аж 3 місяців часу. Чи

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 30 czerwca 1931 r. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 139 z czasopisma „Dilo“ z daty Lwów dnia 15. czerwca 1931 r. do Syg. VI. I. Pr. 297/31 na posiedzeniu niejawnym w dniu 30. czerwca 1931 r. po wysłuchaniu zdanis Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie i postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 12 czerwca 1931 r. przez Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma: pt. „Dilo“ Nr. 139 z daty Lwów dnia 25 czerwca 1931 r. zawierającego: 1) w artykule pt. „Lwowska Rus-Bractwo „usyni“ w ustępie od słów „zabijajcie te“ do słów „zaczajcie ide proty nas“, 2) w artykule pt. „Komu z cicha koryst“ w ustępie od słów „czy może mieć“ do słów „za sprzytłość“, 3) w artykule pt. „U sprawi lwowskich szkół“ w ustępie od słów „ale czy“ do słów „szkół“ znaniona od 1) zbrodni z § 301 i 302 uk., ad 2) występkę z § 300, 302 uk., ad 3) występkę z § 309 i 302 uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaję się odpowiedział-nemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. XII 1862 Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu zapomocą nieprawdziwych i wykrętnych przedstawień niepokoić opinję publiczną i wyrządzić przedtę szkody publicznemu bezpieczeństwu a nadto pobudzić w ten sposób do wgardy i nienawiści przeciw zarządzeniom władz państwowych przez tendencyjne fałszywe informowanie społeczeństwa o rzekomym prześladowaniu rusinów względnie ukraińców za śpiewanie ich narodowego hymnu, co odpowiada znamionom występkę z § 308, 302 uk. Według §§ 487, 489, 493 pk., oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione.

Przewodniczący: J. Antoniewicz wr.
Protokulant: W. Mikuszewski wr.
Za zgodność: S. Podhorodecki starszy sekretarz

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 2. lipca 1931 r. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 141 z czasopisma „Dilo“ z daty Lwów dnia 27 czerwca 1931 r. do Syg. VI. I. Pr. 304/31 na posiedzeniu niejawnym w dniu 2. lipca 1931 r. po wysłuchaniu zdanis Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie i postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 26.

czerwca 1931 r. przez Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Dilo“ Nr. 141 z daty Lwów dnia 27 czerwca 1931 r. zawierającego w artykule pt. Nowycki „Kara za ukraiński nac. hymn“ w ustępie od słów „Tarnopol“ do „i Czortków“ znamiona występkę z § 300 i 308 uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaję się odpowiedział-nemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. XII 1862 Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu zapomocą nieprawdziwych i wykrętnych przedstawień niepokoić opinję publiczną i wyrządzić przedtę szkody publicznemu bezpieczeństwu a nadto pobudzić w ten sposób do wgardy i nienawiści przeciw zarządzeniom władz państwowych przez tendencyjne fałszywe informowanie społeczeństwa o rzekomym prześladowaniu rusinów względnie ukraińców za śpiewanie ich narodowego hymnu, co odpowiada znamionom występkę z § 308, 302 uk. Według §§ 487, 489, 493 pk., oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione.

установи боронити своїх прав і не даватися ні-
м залюкувати. Як довго існують закони —
треба на них покликуватися. Якби ми частіше
пригадували їх, тоді не сміли би деякі повитові
потенати та народові організації поводитися з

нами так безоглядно, як це тепер діється. Стере-
женого. Бог стереже а на похибе дерево кози
скачуть.

Ем. проф. о. Александер Стефанович.

9-ий місяць слідчої в'язниці голови УНДО.

Офіс орган УНДО „Свобода“ подаючи за
„Ділом“ подробиці про перебування уже 9-ий мі-
сяць у слід. в'язниці голови УНДО посла д-ра Дм.
Левіцького без доручення йому дотепер акту об-
винувачення, додає від себе слідуючу увагу:

„Слід зазначити, що новий польський закон
про карну процедуру не знає обов'язкової слідчої
в'язниці. Значить, випущення на волю слідчого
в'язня залежить виключно від оцінки суду“.

При цій нагоді „Свобода“ шитадує, що „ще
скорше, бо 9. вересня 1930 р., арештовано б. по-
сла Дмитра Паліва я приміщено в берестей-
ській тюрмі. Дня 13. листопада привезено Палі-

ова до львівської тюрми, де він і досі перебуває,
не оглядаючися на весняний стан здоров'я. По-
му також не доручено акту обвинувачення“.

Таким робом у слідчій в'язниці б. посол Д.
Палів сидить вже рівно 10 місяців (у тому 2 мі-
сяці в Берестю), а посла д-р Дмитро Левіцький
і д-р Любомир Макарушка — дев'ятий місяць, всі
без сконкретизованих закидів в акті обвинува-
чення. Хоча ніде не сказано, що всі вони обо-
в'язково мусять так довго у слідчій в'язниці си-
діти і хоча слідство давно покінчене — суд усі
просьби в'язнів випустити їх на волю за наявцю
відкинув.

Українці в Аргентині.

Молода українська імміграція в Буенос-Айрес береться до громадянської роботи.

В тижневику „Україна“, який виходить у
Буенос Айрес, столиці Аргентини, у виданні з
10. травня 1931 читаємо:

Писалося вже у нас про політику і про зна-
чіння мирової конференції і про плани Юнга, по-
требу консолідації і т. п. Але ніхто не завдав со-
бі труду застановитися над тим, як властиво
виглядаємо ми, українці, ось тут в Аргентині, а
передовсім у столиці, Буенос Айрес. Ми, що так
сказати, творимо чи не найбільший еміграційний
контингент по італійцях та еспанцях. Яка наша
сила, які наші успіхи дотепер, що ми зробили та
як виглядаємо?

Дотепер маємо, можна сказати, аж три цен-
три, де гуртуються наші іммігранти, відповідно
до своїх переконань і симпатій. Маємо Просвіту
з Буенос Айрес, маємо Український Національ-
ний Клуб і Просвіту на Док-Суд. Кожне товари-
ство нараховує якесь число членів, кожне това-
рство старастся дати якнайбільше праці та
виказати якнайбільше енергії.

Дві організації, які в центрі, себто Про-
світа та Український Нац. Клуб, обмежили
свою працю до видавання часописів, театраль-
них вистав, іноді виступів з рефератами чи теж
відчитами, не маючи змоги здобути на щось
більше, бо обставини і міський ґрунт на це не
дозволяють.

Хоч центральні товариства і в центрі помі-
щені, однак не мали змоги дати того, щодало
маленька та скромне товариство Просвіта на Док
Суд. Правда, що Док Суд в організував себе пер-
ший, як того й вимагали обставини. Помало в
тузій винаймленій хаті люди доброї волі працо-
вали над піднесенням організації та над осві-

головно при знімках етнографічних. Гарно ви-
спеціалізуватись в тому напрямі це неабияка
штука і навіть дуже бажаним було би, якби на-
ші фотографатори зживали до етнографічних
знімок тільки автохромів; їх можна описати
еживати при проєкційних відчитках, як діапозити-
вів. Взагалі вся фотографія для наукових ці-
лей має повну вартість щойно тоді, коли всі
знімки перероблені на діапозитиви. З поодинок-
них світлин таки тяжше розібрати різні дріб-
нички, які на екрані виглядають зовсім інакше.
Для однокольорових діапозитивів найкраще
платівки Геверта „Вітакром“.

Плястична, або стереоскопічна фотографія
задається передусім для гірських прогулок.
Проблема кинення трьохвимірного простору на
двохвимірну поверхню (світлинку) ставала не раз
причиною гірких розчарувань запального та
вдумливого фотоамаатора. Те, що їхнім очам
видавалось величчє й далеке, на світлинці вихо-
дило тісне й дрібне. Похибку розуміємо, коли
зв'язимо, що дивлячись на якийсь предмет на-
шими очима, ми послугувались біоптичною кон-
струкцією, тоді як камера рисувала образ по
струкційній схемі. Повне враження трьохви-
мрного простору дає стереокамера з двома об-
'єктивами, яка знімає так само, як воно видаєть-
ся нашим очам. А передусім гірські панорами
варті того, щоб їх не сплющувати на монооп-
тичний світлинці, а дати їм бойду оману живучо-
сти у стереоскопічних окулярах.

Кіно, образова мова живої картини, могут-
ний чинник пропаганди науки та мистецтва зміє
деколи у своєрідний спосіб промовити до на-
ших почувань. Згадуємо про нього не з конче-
ності, бо хто зна чи при своєму розвитку воно не
зажне зовсім у кут мертву фотографію, а зга-
дуємо про нього, як про новітній спорт та но-
вий засіб педагогічного виховання.

Вправді небагато є між нами таких щаслив-
ців, з зовном таких сміливих, що можуть по-

домленням своїх членів. І нині треба широ при-
знати, що там зродилося багато добрих і гарних
ідей. Там у перше зродилася думка заснувати
перший український часопис; там теж уперто
пішли до зреалізування та до будови першого

Кооперативне свято

з нагоди 30-ліття повітової кооперативи в Скалаті.

Дещо про Скалат і Скалатчину.

В неділю, 5. липня ц. р. відбулося в Скалаті
величаве кооперативне свято з нагоди 30-ліття
заснування повітової кооперативи в Скалаті. За-
ки приступимо до опису самого свята, врахавши
за доцільне сказати кілька слів про сам Скалат
і Скалатчину. Само місто Скалат було колись
твердинею москвофільства, яке там заціпив
був тамошний парох пок. о. І. Наумович. Була це
велика індивідуальність, видатний популяриза-
тор і впливовий організатор. Зі Скалата москво-
фільство поширювалося на весь повіт. Другою
видатною індивідуальністю, що працювала над
поширенням москвофільства у повіті, особливим
у Грималівщині, був о. Галька, парох Дубковець.
Діяльність і вплив обох тих москвофільських дія-
чів ваготіла довгий час над Скалатчиною. Вона
була, що так скажемо, довгі часи „задофана“ і
малодоступна для посіву творчої національ-
ної української праці. Ще далеко пе-
ред війною почав був у самому Скалаті за своїх
студентських часів завзяту боротьбу з москво-
фільством пок. радник Іван Кивелюк, довголіт-
ний голова „Просвіти“. По нім повели й інші, хоч

хвалитися власною фільмокамерою. Цей спорт
на Заході сильно розвинений натрапляє в нас
на перешкоди фінансові, а в великій мірі на на-
шу власну інертність поцікавитися ближче цією
ділянкою. Бо ми, що правда таки дуже любимо
вигоду й критику (не говорю вже про наш ви-
нахідницький хист), а коли треба трохи більше
задуматися над складнішою фільмовою техні-
кою, то ми вже заздальгидь махаємо рукою:
„не для нас, мовляв, такі річі“. А тих, що мають
свої фільмоапарати з гордістю можемо зачи-
слити до піонерів-пробовників новітньої інду-
стрії та культури.

Рація існування кіноаматорства опирається
на прегарних короткометражних фільмах з до-
машнього та прогулькового життя. Наші спо-
мини, передавані з бігом часу бліднуть, тому,
що в них щезає настроєвий характер тої хвили-
ни, яку ми переживали, поодиноким світлинам
з того часу бракує зв'язку — найкраще було б
зобразити подію так, як вона була, а це зуміє
тільки фільмова стяжка. У зйомку хуртовини,
коли на дворі сніг замієє всі сліди, а ми роз-
горнемо у затишній кімнаті на стіні біле полот-
но, тоді чарівний ліхтар-проектор оживить нам
ще раз спогад соняшних днів літньої мандрівки.
А потреба шукання за гризким димом ватри,
за безкраїм овидом колосистих ланів, за шави-
ницею піль і за свободним рухом потягне нас у
нову мандрівку на друге літо, на другі місця, до
інших людей. Це гасло мандрівки, що тайться
в крові кожної здорової людини, це хотіння
досвідчити на собі тверду школу життя, воно
дасть нам силу волі, фізичний гарт і самопе-
вність. А наша мала, прогулькова кінокамера це
один із засобів плекання цих здорових примет
сучасної людини.

Тому тільки хто може — фільмуємо!

Крутим стяжку з різним рядком образків,
що лишиться цікавою сторінкою у джерелах
майбутньої історії

Українського Народного Дому, який, хоча
скромненький, а все таки гордо стоїть як твер-
дий української імміграції та являє кожному,
що досудини — це гроши, які повою і помало,
а всеж таки збудували той вулик, з якого голо-
сять світові про свою силу і солідарність.

Помало-помало громада на Док Суд почала
розростатися. Помало і байдужі члени нашого
промаїинства почали несміливо заглядати під
підний дах і сьогодні сали не поміщає своїх чле-
нів. Тепер виділ товариства працює над тим, як-
би розширити свою хату, щоб дати змогу всім
охочим громадно з'явитися як на вистави, так і
на товариські забави і сходили. Ми віримо, що
й це діло доведуть до успішного кін-
ця. Ми певні, що Док Суд раз розпочає діло за-
кінчить і через те стане моральним центром на-
шої імміграції. Поодинокі члени Просвіти на Док
Суд, які тримали і тримають прапор товариства,
дають нам запоруку, що їх праця не іде ламарне
та що під їх проводом наша громада дочекаєть-
ся ще багато більших та гарніших результатів
своїх праці.

Нашим обов'язком піддержати їх корисну
працю та всіми силами спільно працювати для
користі нашої імміграції.

**При зміні адреси просимо
подавати й стару адресу.**

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати пошто-
вими марками.

і не місцеві, діяти та звали вже перед війною
вплив москвофільства до нуля. І саме тому, що
величезну масу енергії зуживали передовсім
дітя Скалатчини на боротьбу з москвофіль-
ством, Скалатчина ніколи не вибивалася своєю
громадською працею на чолі національно вироб-
лених і організованих повітів. Зокремаж не ви-
значався нічим повітовий осередок місто Ска-
лат. Бувало декілька таких періодів у націо-
нальному житті Скалатчини, в яких далеко
більше ініціативи і творчої праці проявляв Гри-
малів, біля якого купчилися докозичні села,
що творили його силою фактів і обставин своїм
центром. До цього причинялася і та обставина,
що Грималів здавна був осередком окремої су-
лової і скарбової округи в Скалатчині. Останні-
ми часами в Грималові осіло декілька рухливих
українських інтелігентів, які між іншим зорга-
нізували для Грималівщини окрему філію „Про-
світи“. Однак для цілої Скалатчини одним
центром все був і до нині в Скалаті. В неділю, 5.
липня пережив Скалат свій великий день, який
був світлим тріумфом праці українських дітячів
не тільки нинішнього дня, але й передовсних
часів.

**Богослуження і святочний похід п'яти тисяч
скооперованого населення.**

Вже в 9. годині ранку почалася у місцевій
церкві Архієрейська Служба Божа, яку відпра-
вив в асисті духовенства Скалатчини о. мітрат
Базюк. По Службі Божій відправили павахиду
за померлих членів кооперативи в Скалаті і
загалі за всіх померлих українських дітячів
Скалатчини. В часі Служби Божої і панатиди
грала оркестра з Теробовлі. Відповідне слово в
часі Богослуження виголосили скалатський па-
рох о. Онуферко і парох ві Старого Скалата о.
Плакідка.

Зараз-же по Богослуженні уформувалася ве-
личавий похід делегатів і делегток з усіх сіл
Скалатчини та делегатів від кооперативних
центрально сусідніх повітів. На чолі походу йшли
члени управи Повітового Союзу Кооператив у
Скалаті, делегати Ревізіонного Союзу Укр. Ко-
оператив у Львові, пос. З. Пеленський і д-р Пе-
трів, посла д-р Ст. Баран і д-р Ладика, духовен-
ство Скалатчини, а далі непроглядні маси зор-
ганізованих в кооперативі селян і міщан. Похід
в якому взяло участь понад 5 тисяч людей, від-
бувався в повному порядку і робив могутнє
враження. Весь час грали в похіді дуті оркестри.
Крім теробовської були ще оркестри з Сороч-
ка, Іллічів, Глещави, Вікна, Зеленої та Пайки.
Пройшовши головними вулицями міста, учасни-
ки походу усталилися лавами на площі перед
домом Повіт. Союзу Кооператив, щоб взяти
участь в Академії.

Святочна Академія.

В само полудне почалася святочна Акаде-
мія. Відкрив її заст. голови Нац. Ради Повіт.
Союзу Коопер. д-р А. Тригубчук (головую Нац.
Ради є б. держ. секр. З. У. Н. Р. Ол. Писецький),
довною промовою, в якій м. і. помянув померлих
кооперативних дітячів Скалата і Скалатчини та
привітав усіх учасників свята Вітакромів

хорів відспівали кооперативний гимн. Від Реві-пійного Союзу Укр. Кооператив вложили привіт ас. З. Пеленський. Далі промовляли пос. д-р С. Терпелівський ждали на продовження Академії. прийшлося перервати, бо впаав рясний дощ. По четвергодинній перерві свято продовжувалося. Усі установили в залі учасники походу не рупи-дась в місті і в часі дощу та в подиву гідною терпелівістю ждали на продовження академії. Крім названих промовців виголосили ще привіти проф. Чайківський від кооперативних установ Теробовельщини, селянин Дм. Лесків з Луки Малої. Письмени привіти відчитував радн. Ол. Пісонецький. Великий реферат про вагу кооперації виголосив д-р Петрів з Львова. Крім того на програму Академії вложилися ще продукції хорів і оркестр. Хор з Глецави під управою п. Вербо-вельського відспівав з великим успіхом влязку народних пісень, хор з Ходачкова під упр. о. Осалци відспівав протарню „Гарілки“ і накінєць хор з Луки Малої під упр. Ів. Михайлова „Черво-ну Калину“. З незвичайним успіхом відіграла кілька трудних концертних композицій дуга оркестра з Теробові під управою талановитого диригента п. Козака. Ця оркестра має вже свою заслужену славу і справила навіть найвигадли-вішим під музичним оглядом учасникам свята незвичайно мнгу несподіванку. Одну точку про-грами виконвала оркестра з Глецави. „Каме-ня-ріа“ І. Франка віддеклямував знаменито селянин

з Білок Великих п. Волинєць. Академія закінчи-лася національним гимном, який відспівала в великому зворушенні вся клькатиєсична маса учасників в супроводі теробовельської оркестри.

По Академії відбувся у скаляському міс-ькому городі народній фестин. Шле свято зробило на всіх учасників глибоке і незатерте вражіння та заграє їх до дальшої втертої і безперервної національної роботи.

За незвичайно вдатно алаштування свята належить признання управі Повіт. Союзу Ко-оператив, голові Надр. Ради п. О. Пісонецькому і його заступникові д-ру А. Тригубчаківі, що в і головою скаляської філії „Просвіти“, а крім них окреме я особливе признання директорам Повіт. Союзу пп. Тертеці Андр., Ференсові А. і Хру-шові Степанові.

Сумний епілог свята.

Коли учасники свята зі сіл Вікна, Зеленої, Паївки, Красного і Волиці та Калатарівки верта-ли після свята домі через село Остапів, напав на них несподівано оспатівський „Стпелєць“ і де-ких потурбував. Колиж вертаючі зорієнтувалися у чім річ, організували в поспіхом оборону і з важким трудом пробилися через село. Всюди „Стпелєць“ гуляє і то гуляє та справляє всякі бучі безкарно. Очевидно, що писати ширше на цю тему нецільово. Факти дуже вимовні і не по-требують ніяких пояснень ні висновків.

Для тих, що вибираються на кольоніальну виставку до Парижа.

Французький консулат у Львові пересилає інформації в справі подорожі на згадану вистав-ку з огляду на ріжні неточні поголоски про по-легшенні паспортів. Урама кольоніальної вистав-ки в Парижі дає чужинцям, що приїжджають у Париж легітимаційну карту на 15 днів за 9 зол., якою можна користуватися весь час. Візу за 2 зол. на один місяць дають усі французькі кон-суляти в Польщі. На залізниці на просторі Поль-

щі в зникли на 25 проц., на шляху Евмон—Па-риж на 30 проц. При збірних прогуляках понад 25 осіб зникли такі: на нім.-бельгійських заліз-ницях 30 проц., на польських 33 проц., на франц. 33 проц. Крім цього ті, що мають паспорт, осо-бисті папери та легітимаційну карту на виставку можуть діставати на 15 днів зникли на залізниц-ці по всій Франції. Окружний білет на І-у класу коштує 1667 фр., на II-у 1261 фр.

ОСТАННІ ВІСТІ

МАТУШЕВСЬКИЙ ЛЬВІВСЬКИМ ВОЄВО-ДОЮ?

Крім цілої плеяди кандидатів на кріско львівського воєводи, розійшлася в середу 8. липня ц. р. поголоска в кульварах союму, що у-ряд іменує б. міністра скарбу Матушевського львівським воєводою. Однак найбільші вигляди на кріско львівського воєводи має віленський віцевоєвода Кірткіліс.

ДЕМОНСТРАЦІЙНИЙ СТРАК У БІЛІМСТОКУ.

В Білімстоку почався в середу 8. липня ц. р. демонстраційний страйк робітників, які працю-ють у текстильних фабриках, на знак протесту проти зниклих платень на 8 проц. у фабриці Коцебуцького. Страйкує біля 2200 робітників.

АВТОМОБІЛЕВА КАТАСТРОФА БІЛЯ КА-ЛУША.

У віторок 7. липня ц. р. прийшло до страшної автомобілевої катастрофи біля села

Боднарівки, пов. Калуш. Шоферові М. Клевка-ському з Калуша зломилася верівниця і авто-бус з незвичайною шкороістю покотився в долину та перевернувся до рова. Т. Шлянг агинугла не-гайно, а п'ять пасажирів тяжко ранені.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЗНАВЦІВ У ЛЬОНДОНІ.

На пропозицію англійського уряду збе-реться 13. липня ц. р. в Льондоні конференція анавіа і на ній обговорять усі технічні пита-ня, зв'язані з одиорічною мораторією. Німеччи-на і також Англія змагають до того, щоб цю конференцію перемінити на повну європейську конференцію з участю міністрів зацікавлених держав. Франція дуже холодно відноситься до цієї концепції. На думку Франції ця конфе-ренція, яку скликається, щоб урегулювати спір-ні питання, приступила би до частинної ревізії плянн Юнга. А Франція бажає, щоб плян Юнга залишився незмінним, як остаточно основа а справах відшкодування. Тому, що здоровля ан-глійського міністра скарбу Сновдена погірши-лося, англійський уряд поробив заходи в Па-рижі, щоб конференція відбулася в Льондоні. Французький уряд згодився вислати своїх де-легатів до Льондону при кінці цього тижня. Як делегатів від Франції називають міністра Фла-ндена і Понсета, а від Німеччини Тренделенбур-га і Ріхтера.

Складайте жертви на оселю українських робіт-ників пера в Ямні!

Над могилою артиста.

Похорон Ф. Базилевича.

Для 30-го червня в санаторії с. Голоська коло Львова помер заслужений артист україн-ської сцени, політичний емігрант Федір Базилевич.

Покійний родився в 1887 р. в м. Бердиче-ві на Київщині. Освіту здобував на правничо-му факультеті київського університету, рівно-часно студіюючи спів у консерваторії. В 1919 р. виїздить за кордон з Українською Респу-блканською Капелею під проводом Ол. Ко-шиця. По розпаді Капелі в 1922 р. приїздить до Праги, де приймає гарячу участь в органі-заційному житті еміграції. Особливо велику заслугу покладає в розвитку Українського Академічного Хору в Празі, на чолі якого стоїть два роки. В 1924 р. вступає до трупи українського театру „Просвіти“ в Ужгород, де працює, як артист, а опісля як режисер і директор до 1929 р. В 1929 р., запрошений театром ім. І. Тобілевича в Станиславові, пе-

ФЕЙЛЕТОН „ДЛА“ З ДНЯ 10. ЛИПНЯ 1931.

Е. ОНАЦЬКИЙ.

У печерах Пастени.

Хто такі спелеологісти? — Що відкрили? — Небезпеки дослідників. — Мистецтво приро-ди. — Бандити і один святий. — Поезія квітів.

Буа вчора гостем Спелеологічного клубу. Не лякайтеся тої назви. Назва дійсно така — а по італійському вона ще крутіше виходить, — що один мій товариш, американський журна-ліст, десять хвилин вправлявся, щоб ту назву, як слід вимовити. Так і не вивив, — хто зма-лечку практики не мав... Нашому брату, звичай-но лекше. Особливо, як хто ще й по польсько-му або чеському вміє, — у того язык всякої тобі вже штуки докаже, і не зачепиться...

А спелеологісти — те, щоб ви знали, на-род зовсім особливий, і завдання у них теж зовсім спеціальні. Студіюють вони всі оті чор-тові „жиркутаси“, що ворог родові людському на Божій землі понароблював, — але не в гору, де бодай до неба ближче, де бодай білі сніги ілюзію вічної чистоти й незайманості творять, де бодай праворе повітря очам неосяжні про-стори відкриває, де бодай могутні вітри та со-коли до сонця вказують шлях, — але в темні глибини земного лона, де по слизким камінню сочиться вода, і чорні бридкі кажани, почепляв-шись один за одним, висять живими гірляндами з аркад підземельних соборів.

Чи чули ви коли про печери Пастени? Їх відкрили щойно в 1927 році. Але слава про них вже починає ширити по світі. І будуть часи, коли юрбою на великих туристичних торпедо-нах приїждитимуть до них цікаві мандрівники з цілого світу. (Але, мабуть, пройде ще час, аж поки скінчиться та славнозвісна „криза“!). А тимчасом — подерста (по нашому ніби — ста-роста) Пастени, преміальний полковник Пранн обіцяє, що вже за рік — тут прокладуть добру автомобільну дорогу і печери в середині освіт-лять електрикою. І варто! Коли ж пригадує со-бі тепер всі оті величкі сніг з кольоніальних ста-ліктитів та сталімітів, оту саю підземного озера з могопідними дошевими сталімітіви по-

стінах і таємничим відблиском гарної непоруш-ньої поверхні, або іншу з чудернацьким лісом кам'яних брил, що нагадував мені якийсь давній зруйнований цвинтар, де зпоза нагробків жа-лібно скінгали кажани; — коли я пригадую собі оту гру форм і бара — так, так, навіть барв, що ніжно відбивали при світлі естетично-вої лампи, — мені хочеться мріяти, як в давні дитячі роки, коли відшукування печер наповню-вало душу, пожаждалу романтичних авантур, містичним тремтінням.

І коли я дивлюся на нашого ласкавого про-відника, барона Франкетті, голову Спелеоло-гічного клубу, не знаю, що більше подивляти, чи всі оті відкриті ним та його товаришами казкові фантастичні печери, чи ту його справу до досліджування невідомого, ту саму справу до пригод і незнаного, що з одного барона Франкетті зробила відомого дослідника пустель Африки, а з другого — підземних проваль. Нераз при шуканні наприклад печер Пастени, баронові Франкетті з товаришами доводилося повзати на животі по яких сто- стопятьдесять метрів, щоб потім спускатися на мотузах в темну глибоку криницю, перепливати у темряві через підземельні річки й озера, або дертися на круті скелі, в налі, що за ними відкривають-ся входи в розкішні підземні палати. Інші вони проводили так під землею по три-чотири дні. Яка мужність і сила! І яке кольосальне здоров-ля!... Навіть тепер, коли з вузьких проходів, де раніше можна було лише повзати, пороблено досить широкі коридори (робота досвідчених рудників), коли через рівчачки і струмочки пе-рекинено маленькі містки, і ніхто не мусить уже порпатися в воді і в болоті, — навіть тепер по-вітря видається важким, і від вогкості ніби щось штрикає в ноги...

Зате ж яка нагорода! Які артистичні бага-цтва і скарби! Ті органи, що на них можна, ви-стукуючи палицею, заграти просту мелодію, це сталіміти, та голова величезного слона, що дивиться на нас маленькими темними очима і ніби ось-ось махне великими вухами і довгим хоботом; та підмішена за шню гуска, що ніби жде з правічних часів свою недовбану госпо-диню — і вже закамінїла в тім чеканні; той

орел поміж зліпцями скель і каміння в постаї відпочинку — від якого лету?.. І особливо той єпископ в митрі й на престолі — як наївна ста-туя середньовічних готичних соборів — серед лісу розквітлих колючин. Як це все квітє по-езії, які незрівняні твори фантазії! Знайомі риси і контури в такому чужому оточенні! Ніби при-види соняшного світу, — ніби пригадка, що і найвищі творці не оминають мимовільних повторень.

Барон Франкетті оповідає про інші пече-ри, що їх дослідили вже члени молодого (з 1920 р.) Спелеологічного клубу — до ста п'ятидесяти в самому Ліціом — римській провін-ції. Деякі з них дуже цікаві, — як наприклад у Валь ди Варрі (коло Аквілі), де найдено рештки енеолітичної культури і черепки прецікавих амфор, що послужили об'єктом спеціальних до-слідів для археологів і палеонтологів; або печери коло Белергі і Субіяко, що тягнуться більш, як на кілометр у гліб 70 м. під землею; або врешті славні печери-провалище гори Со-ракці, що про них оповідали ще Палій і Стра-бон, згадуючи про храм Аполлона Соранського, як вовк уніс в ті печери ягня, приготував і жертву богів, і як ніхто не наважився погна-ти за ним, бо з тих печер виходили ніби отруй-ний дим і пташки, що пролітали близько, пал-ли мертві в середину... Але ніяка з них не може рівнятися до пастенських печер, коло Фрозіно-не, що займаються тепер в Італії друге місце після печер Ностуїлі.

І все таки, яка радість — вийти знову на сонце, дихнути чистим повітрям, подивитися на жовті поля, на зелені дерева!...

— Все оце навкруги, — кавав барон Фран-кетті, було ще не так давно відкрито лісами, і се-ме тут процвітав і господарював один з остан-ніх славних бандитів — у широкобразному ка-пелюсі з пером, у мальовничому вібранні і з завазяттям у серці — на імення Мароцці. Саме тут в оцій перній салі, що, єдина, була тоді відома, — захопивши його папські війська і роз-стріляли разом з чотирма іншими товаришами. — Добре, що ви цього нам раніше не ка-зали, а то ми боялися зустрітись з тими пе-черами з непереможними духами...

вий капітал, коли прийшла мода сиривати оркестри. Никийсь час вони вправляли досить енергійно, але спалахнув содомийний огонь і людська оркестра не поступала вперед. Обов'язком філії „Проміти“ постаратися за доброго інструктора, щоб поширити їх музичне звання.

СПОРТ.

УКРАЇНА—ПОГОНЬ (Стрий).

Останні змагання за мистецтво А-класи в цьому сезоні, які відбулися на площі Сокола-Батька (до дальніх змаганнях буде Україна розгравати на гришах господарів, тобто Світезі, Сокола і Гасмоні). Протиником України буде цим разом лідер А-класи, стрілецька Погонь, яка має всі дані здобути в біжучому році мистецтво. Дружина України, яка вже досить нерівно відповідала своїм симпатіям, повинна за всяку ціну перехилити перемогу на свою сторону. Змагання відбулися в неділю 12. липня в год. 11.15 на гриші Сокола-Батька.

СТАНІСЛАВІВ. Пролом—Станіславівська 3:3 (1:1).

Змагання доводило цікаві і виканали, що Пролом уміє, як хоче, ставити чоло й найтвердішому противникові. В першій половині мала перевагу Станіславівська, що в тому часі стріляла з голі, яким Пролом протиставив ледви один, стрілений Кернякевичем з подання Демичука. В другій половині перевагу ініціативу Пролом, маючи помітну перевагу над Станіславівською, якої грачі „попухли“. Голі для української дружини в тому часі упали: в 67. мін. зі стрілу Новицького,

а на 3 мін. перед кінцем зі стрілу Попеля (голівкою після наріжника). З грачів Пролому вибивалися в першу чергу Кернякевич, Демич, і Попель. Суддя п. Тумідацький.

У найближчому неділю розіграє Пролом відплатні змагання з 49. п. п. в Коломиї (в першій турі меч закінчився ремісом).

ОТРИЙ. Скала—Дрор 4:1 (1:1).

Дня 4. VII. розіграла Скала товариські матчів змагання з жидівською П-класовою дружиною Дрором. Перша половина перейшла під легку перевагу Скали. Зате в другій половині гра стала зовсім неспівна з причини мурвання противником воріт. В тому часі Скала мала таку перевагу над Дрором, що просто не сходила з його карного поля, а воротар Скали не мав ані одного стрілу.

БОРНІСЛАВ. Ропник—Кадімат 2:3 (1:1).

Дня 4. VII. розіграв Ропник тов. змагання з Кадімат-ом з вислідом 2:3. Дружина Ропника, яка грала вперше цього року через реорганізацію, може уважати цей вислід своїм успіхом.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Теодор Давидчак, емеритований предсідник сенату вищого суду в Сараєві, помер дня 25. квітня п. р. в Жидачеві після тяжкої недуги, спричиненої ампутацією ноги у 86-ім році життя. Вийшовши з бурси Народного Дому у Львові, покійний почував себе русофілом, однак як людина розумна, чесна, високогуманна та

культурна любив своїх земляків і все з пошаною та широкою любов'ю відносився до українства, підпомагаючи грошима з далекої чужини не тільки свою бідну рідню в Жидачеві, але також бідних студентів своїх земляків. Тужив він так сильно за рідною землею, що полишив у Босні могилу своєї незабутої подруги та спонсорувавшись, переселився до Стрия і помер серед своєї рідні в Жидачеві, В. Й. П. 11.

Нові книжки й журнали.

NASZA PRZYSZŁOŚĆ. Wolna trybuna zachowawczej myśli państwowej. Tom XII. Warszawa, Lipowa 4 A.

PRZEGLĄD SPOŁECZNY, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy społecznej i opieki nad dzieckiem, Nr. 6, Lwów, ul. Mickiewicza 4.

POLACY ZA GRANICĄ, miesięcznik poświęcony sprawom społecznym, kulturalnym i gospodarczym, Nr. 5—6. Warszawa, Koszykowa 6 A.

PROMETHEE, Revue mensuelle, Nr. 55. Paris, rue du Sabot 6.

SLOVANSKY PREHLED. Sbornik pro poznání politického, sociálního a kulturního života slovenských států a národů. C. 6. Praha, Revoluční třída 6.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 6. VII. 1931 р. масло експортне і десертне пріма — 120, літра молока 22—24 сот., літра сметани 120 сот., яєна яєнь 450—460 сот.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

П'ятниця, 10. липня, година 8—вечором Ревіз: „Пане Міністр“.

Субота, 11. липня, година 8—вечором Ревіз: „Пане Міністр“.

Театр Різноманітностей (в Нар. Домі):

П'ятниця, 10. липня, година 7:30 вечором „Королева передмістя“, водевіль Крушовського.

Субота, 11. липня, година 7:30 вечором „Королева передмістя“, водевіль Крушовського.

Неділя, 12. липня, година 7:30 вечором „Королева передмістя“, водевіль Крушовського.

Малий Міський Театр:

Невчиний.

Наслідки зникли Qui pro Quo сад? Великого Театру виповнюється по березі Ревіз: „Пане Міністр“ належить до найкращих щодо змісту та декоративних ефектів.

Театр „Ятенеум“ в Варшаві під дирекцією артиста Ст. Юраша, буде гостити у Великому театрі від 23—26 ж. м.

Львівська опера в Кракові розпочинає свій літній сезон 15 ж. м. Інвентураційний вечір виповнить „Аїда“.

Кіно.

ЯПОЛЬО: „Якімі“.

КАСІНО: „Помилка батька“ — звукова.

КОЛЬОСЕН: „Ночі в пустинях“ (Джон Гайберт), „Морак“ (Бастер Кітон).

ЛЕВ: „На заході без зім“ (Ремарк).

МАРУСЕНЬКА: „Одна ніч... есентуально“ та „Джон руху“.

ОАЗА: „Яскраві металки“ та „Папірольний коханок“.

ПАЛІС: Звукова фільм: „Одиначка короля нафти“ та „Чужа жінка“.

ПАН: Звукова фільм: „Танки Джамс“.

ПАСАЖ: „Оборона права“ та „Я току на позитив“.

ФЛІМОРІА: Нечиний.

ХИМЕРА: „Знайомі зі спадного загоп“ (Марсена Дітріх).

СПІЛІВ: З приводу реконструкції кіно нечиний.

УПІХА: „Маски Еріка Райнера“ та „Чортівний просина“ (Кен Мейнард).

Програма радіо.

Четвер, 9. липня 1931 р.

Липськ (259,3) 13:35 Концерт на 2 фортепіано. Мор. Острава (263,4) 11:30, 14:10 Грам. плив. Відень (316,4) 12:00 Концерт капелі Вайс 15:20 Концерт симфон. оркестру. Букарешт (394,2) 17:00 Танкова музика, 20:30 Симфон. концерт. Берлін (419) 17:20 Популярний концерт, 19:00 Хоральний спів, 20:00 Камеральна музика. Гамбург (372,2) 21:00 Хор донських солдатів Стогольм (435,4) 20:00 Популярна музика, 22:00—23:00 Камеральний концерт.

П'ятниця 10. липня 1931.

Варшава (141,8) 20:15 Симфонічний концерт, 22:00 Фейлетон, 23:15—24:00 Танкова музика. Братислава (278,8) 12:10, 14:10 і 17:20 Грам. музика. Липськ (259,3) 16:00 Концерт радіо-оркестру. Бреславль (325) 19:15 Вечір Мендельсона. Брно (341,7) 20:00 Радіооркестра. Букарешт (394,2) 20:00 Оперовий вечір. Прага (486,2) 19:30 Румунські пісні, 21:35 Квартет Овдічка. Відень (316,4) 20:00 Концерт солістів, 21:40 Легка музика. Мінхен (532,9) 16:20 Веселі пісні. Рим (441,2) 13:10 Легка музика, 21:00 Концерт. Стогольм (435,4) 21:45 Військова музика.

Львівське радіо.

Четвер, 9. липня 1931 р.

Львів (380,7) 12:10 Концерт в грам. плив. 13:10 Комунікат з Варшави. 14:50 Господарський комунікат. 15:10 Грам. плив. 16:00 Грам. плив. 16:50 Відчит науковий. 17:10 Музика з грам. плив. 17:35 Відчит в Варшаві. 18:00 Концерт солістів. 19:00 Весільна. 19:40 Музика з грам. плив. 19:50—21:30 Трансмі. з Варшави. 22:30 Пісні. 23:00—24:00. Музика з Варшави.

П'ятниця, 10. липня 1931.

Львів (380,7) 11:58. Час з Варшави. 12:10 Концерт в грам. плив. 13:10 Метеор. комунікат. 14:50 Господарський комунікат. 15:10 Грам. музика. 15:25 Відчит з Варшави. 16:00 Грам. музика. 16:45 Лекція французької мови. 17:10 Концерт для хорів. 17:35 Відчит з Кракова. 18:00 Легка музика з Варшави. 19:00 Весільна. 19:20 Грам. музика. 22:30—23:15 Хоральний концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабіневича.

ІВОНІЧ: 9/VII „Віа“.

10/VII „Наталка Полтавка“.

ЕДЛІЧІ: 11/VII „Віа“.

12/VII „Вісресення“.

13/VII „Об не ходи Грицю“.

КРОСНО: 14/VII „Маруся Богуславна“.

15/VII „Віа“.

Ансамбль Театру 25 осіб при своїй музичній і власних декораціях.

Театр в своїй турне заїмає до Криничі, Шанишичі і Кракова. 2316

Дівоча Релігійна Бурса у Львові, вул. Бична Яніська ч. 12, оголошує КОНКУРС на прийняття бурсачок. Місячна оплата 50 зол., з чого можна полати харчами. За це отримують учениці три рази денно здоровий харч, прибирання, світло, осяд, раз у місяці купув. Печенки мусять виказатися припорученням поважної нашої організації або „Кооператива“, що засадуєють на углядженні. — Першество мають учениці „Груди“ і Фазоно-допоможної Школи, пл. Юра 5. Подання вносити на руш Н. Говиховича, вул. Дверницького ч. 30, до 15. серпня 1931 р. 1—237

Подяка. Цєю дорогою складаю мою найширшу подяку, в першу чергу Вишочкопаваному П. Мепенасом, Д-рові Володимирові Старосовському, за справді батьківську опіку мною особою в часі складних і за безінтересну оборону в політичному процесі на протязі від 18. VI до 3. VII. 1931 р. Одночасно почувався до обов'язку висловити подяку П. П. Мепенасом: Д-рові Шухевичеві, Д-рові Гайкевичеві і Д-рові Шевчуківі за спільну оборону мене і Товаришів у повному процесі. — Еуген Врецьона, студент політехіки.

Позір! Цим шляхом закликаю п. Огієнка Сергія урегулювати належність 670 зол. за автоту в комісію проданий матеріал — до дня 1. жовтня цього року. Каліш. М. Яніла. 36 1—2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИКАРСЬКО - ЮВІЛЕРСЬКІ роботи виконує найкращіше — Домбровські і Розваженські — Львів. Академічна 2. ГОДИННИКИ, БІЖУТЕРІЯ, СРІБЛО. — Великий вибір. Дешево. Догодні умови. 1447 21—7

ШЕНКІВНА. Пекарська 44. Курс до практичного учительського іспиту від 10. липня ц. р. Понад 1500 апробованих. 2234 12—14

О. БЛАГОДІР. Фортепіано, північ — на правах, стросина, куплю, продам. — Вул. Уейського ч. 4. 11 1—2

МУЗИКАЛІЯ. Пластунка-нальє на нитру Безкоронайного, — в продажі 1 зол. 33 1—5

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятиків літ у цілім краю знана фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Маріївська ч. 2. Купую брилянти, золото, срібло, плачу найнижчі ціни. 1538

ФАБРИКА ЕЛЕКТРИЧНИХ ЛЯМП і металевих виробів „GALWANJA“, Жулівського 11а — Тех. 20-34. — Ціни фабричні. 30 1—7

ШУКАЮТЬ жінку - старої, загідної вдачі, інтелігентної й совісної для опіки над 2-літньою дівчиною і для помічі у веденні господарства нещадком здоровій хазяйці. — Зголошення з умовами слати під: „Адвокат на провінції“ до Адміністрації. 34 1—3

ВІРІВКА нова, 600 літрів „Mellota“, дві менші уживані, дешево продам. Крашевського ч. 11. від 3-го до 5-го. — Сторож покаже. 37 1—2

КАМЕНІЦЯ 2-поверхова, передвоєнна солідна будова, вулиця Мартіна. Ціна 50.000, приносить від капіталу 9%. Продасть заіндасть тойж. — Тех. 70-75. 1—3

ВПРАВНИЙ інструктор (студ. прав.) прийме лекцію на час ферій з обсягу гімназії, вишкілки і учительсько-семинарної, зараз. Письменні зголошення до Адмін. „Діла“ під „Пенний“. 35

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст неауг. легенів, серця і легень

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентгеном.

Товариство „Львівський Боян“ оголошує з нагоди свого 40-літнього Ювілею

Конкурс

на хорошу композицію-а capella або в інструментальному супроводі до довільних слів, які апотеозують пісню, із рекапелю до 1. IX. 1931 р.

Об'єм твору має виповнити найменше 8 хвилин продукції. — Склад журі оголошиться до 15. VIII. ц. р. — Перша нагорода 200, друга 100 зол. — Рукописи надсилати на адресу: Т-во „Львівський Боян“, Львів — Шашкевича ч. 5. 2346 3—3

Комунікат

Товариства Прихильників Освіти у Львові в справі збірки на „Фонд допомоги українському студентству“ в місяці вересні ц. р.

Як попередник літ, так і цього року Виділ Товариства Прихильників Освіти у Львові поробиє заходи в справі допомоги на переведення публічної збірки в місяці вересні п. р. на „Фонд допомоги українському студентству“ і має надіє, що дозвіл на таку збірку одержить. Як показалося в дотеперішній практиці — успіх збірки залежить виключно від її майже організації і перевезення. Тому Виділ Товариства звертається до всіх дорогов у першу чергу до повноважних студ. організацій і поодиноких студентів, а де таких нема, до наших громадян, щоб вже заздалегідь потворили поштові збіркові комітети, призначували на кожну місцевість привласнені одного збірника і дега й о письмевне повідомляти Канцелярію Т-ва (Львів, Сучинського 21) скільки їм треба збірковий лист і легітимний та на яку адресу їх висилати. Таких робом канцелярія Товариства зможе зараз після дозволу на збірку вислати на місця збіркові листи та відповідні інструкції на відомі адреси. Так організаційна збірка прикрасе певно кращі успіхи як до тепер.

За Виділ Товариства: Володимир Дешкевич пр. Орест Гладкий пр. голова секретар

Оголошуйтеся в одиницях укр. щоденнику „ДІЛО“!